

Sygn. akt IV KK 352/22

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **R. J.**

skazanego z art. 177 § 1 k.k. w zw. z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w dniu 26 października 2022 r.

w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.),
wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Rybniku

z dnia 17 lutego 2022 r., sygn. akt III Ka 689/21,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Raciborzu
z dnia 8 października 2021 r., sygn. akt II K 473/20,

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W złożonej przez obrońcę skazanego R. J. kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Rybniku z dnia 17 lutego 2022 r., sygn. III Ka 689/21 w zakresie orzeczenia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, jej autor sformułował wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego R. J. nie zasługiwał na uwzględnienie.

Suspensywność zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym ma charakter wyjątkowy, jedynie w szczególnych przypadkach dopuszczalne jest wstrzymanie zaskarżonego kasacją rozstrzygnięcia. Wyrok posiadający atrybut prawomocności podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Regulacja ta bazuje na przyjęciu, że rozstrzygnięcie to korzysta z domniemania prawidłowości (*res iudicata pro veritate habetur*). Z kolei implikacją tego założenia dla postępowania zainicjowanego wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia – którego przedmiot stanowi weryfikacja prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego kończącego postępowanie, którym poddano kontroli wyrok sądu I-szej instancji – jest to, że wniesienie kasacji nie wstrzymuje w sposób automatyczny wykonania prawomocnego rozstrzygnięcia.

Przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie określa przesłanek skutkujących wstrzymaniem wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia (lub innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji). W judykaturze przyjmuje się jednak, że wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwe jest w razie kumulatywnego zmaterializowania się dwóch kryteriów.

Po pierwsze chodzi o to, że ocena zarzutów wyartykułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia (dokonana, co wypada podkreślić, wyłącznie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i wydania rozstrzygnięcia o charakterze incydentalnym) pozwala już *prima facie* na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich zasadności oraz postawienia - w miarę kategoriycznej - prognozy co do możliwości uwzględnienia zarzutów kasacyjnych przez Sąd Najwyższy. Niezbędne jest więc ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie) w kasacji dają asumpt do przyjęcia poglądu o ewidentnej, niejako "rzucającej się w oczy" wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego. Po wtóre zaś, konieczne jest wykazanie przez autora wniosku, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla skazanego.

Przy analizie potrzeby wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji posiłkowo należy posługiwać się także rezultatem

oceny, czy ewentualne wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia zarzutu bądź zarzutów sformułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia doprowadziłoby do wydania przez najwyższą instancję sądową orzeczenia skutkującego potrzebą odstąpienia od dalszego wykonywania wobec skazanego orzeczonej w stosunku do niego kary (czy środka karnego). Nie w każdym bowiem przypadku stwierdzenia istnienia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia zarzutów kasacyjnych nieodzowne stanie się wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia - także z uwagi na uwarunkowania wynikające z innych zasłogi współkształtujących aktualny status prawny skazanego w płaszczyźnie wykonywania orzeczonych wobec niego (innych) kar.

Nie przesądzając obecnie treści rozstrzygnięcia, które po merytorycznym rozpoznaniu kasacji zapadnie w niniejszej sprawie i finalnej oceny zaprezentowanego w niej zarzutu, należy stwierdzić, że zupełnie wstępna analiza zarzutu postawionego w kasacji obrońcy skazanego R. J. – dokonana przez Sąd Najwyższy jedynie w ograniczonym zakresie, bo tylko w płaszczyźnie niezbędnej dla rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i wyłącznie na użytek rozpoznania tego wniosku – nie upoważnia do wyrażenia poglądu, iżby zarzut ten był zasadny w stopniu oczywistym ("rzucającym się w oczy") czy formułowania stanowczej prognozy o istnieniu szczególnie wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia tego zarzutu w wyniku rozpoznania kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego. Tymczasem – jak już powiedziano wyżej – to wyłącznie stwierdzenie zaistnienia tych okoliczności otwiera drogę do rozważenia potrzeby wstrzymania wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją.

Należy przy tym zwrócić uwagę na to, że obrońca R. J. formułując wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego rozstrzygnięcia wskazał, że wobec skazanego prowadzona jest już egzekucja komornicza w związku z orzeczeniem środków kompensacyjnych o znacznej wysokości. „Wyegzekwowanie tych środków od skazanego, wobec charakteru podniesionego zarzutu kasacyjnego o dużej doniosłości, może spowodować w przypadku uwzględnienia kasacji, trudności z odzyskaniem przedmiotowych środków, a w trakcie trwania postępowania egzekucyjnego pogorszenie się sytuacji materialnej skazanego, która będzie

prowadzić do niemożności zaspokojenia przez skazanego podstawowych potrzeb życiowych.” Poza wyrażeniem subiektywnego zapatrywania co do charakteru zarzutu kasacyjnego nie wskazał jednak obrońca dokładniej, w jaki sposób "doniosłość" zarzutu postawionego w kasacji miałyby się przełożyć na ocenę zasadności wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Obrońca R. J., uzasadnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia wobec skazanego ograniczył w zasadzie do wskazania okoliczności będących konsekwencjami postępowania egzekucyjnego, na które skazany winien przygotowywać się już w toku postępowania karnego.

Sumując należy zatem stwierdzić, że brak było podstaw do uwzględnienia sformułowanego w kasacji wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego przez obrońcę R. J. wyroku Sądu Okręgowego w Rybniku z dnia 17 lutego 2022r.

[as]